

Jak přežít vysokou školu

Zatímco se vlak EC179 rozjížděl, postupoval jsem „dále do vozu“. Následoval jsem tak hocha přede mnou, který ležérně oblekem i krokem pátral po volném kupé. Po jeho úspěchu jsem na dotaz, zda si mohu přisednout, dostal kladnou, avšak sklíčenou odpověď. Dalších 65 minut, které dělí Prahu od Ústí nad Labem, vysvětlilo proč. Mladík se rozpovídal o jeho prvním týdnu na ústecké Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně. Použitá terminologie byla více než oknem do Jirkovy studentské duše: „Hrozně dlouhá přednáška... ta popsaná tabule(!)... hroznej profesor... už dvě příšerný eseje... nevím co budu psát... nevím jak tu vejšku přežiju.“

Mezi tlaky na studenty nejen prvních ročníků není zdaleka jen ten bezprostředně studijní. Je tu svazek starostí se studijními potvrzeními, přídavkami, oddělení od rodičů (jakkoliv (ne) příjemné), nové přátelství, malý prostor na koleji a k tomu plná hlava té holky (či kluka) z vedlejší koleje. Jak přežít vysokou školu?

Chtěl bych se podívat na čtyři principy, které by student křesťan měl pamatovat a duchovně hledající zvážit:

1. Moje identita je v Ježíši Kristu.

Naše společnost nás nenechá udělat jediný krok bez hlasitého „Jseš, co umíš“, „Bez titulu nejseš nic“, či „Bůh tě má rád podle toho kolik pro něj dokážeš.“ Tyto pokřiky jsou však stejně necitelné jako jsou lživé. Bible říká že pokud věříš, že Ježíš Kristus byl Božím Synem, který za tebe zemřel, tak ti tvůj nebeský Otec dal „moc se stát se Božím dítětem“ (Jn 1,12). To je tvoje identita a hodnota. Ani písmenko znalostí či titulu ti toto privilegium nezintenzivňuje. Pán Ježíš za tebe zemřel ještě když jsi neuměl(a) do pěti počítat a v něm tě Bůh „obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů“ (Ef 1,3). Schválně, napočítáš jich v Ef 1,3-10 alespoň pět?

2. Bůh miluje vzdělání.

Ačkoliv vše výše je pravda, neupadni do myšlení, že na škole vlastně nezáleží. Rčení „Jak to má dopadnout tak to dopadne“ neplyne z lásky k Bohu, ale z lhostejnosti. Spolu s odpovědností vládnout na této planetě nám Pán Bůh dal kapacitu objevovat a vzdělávat se. Hned na začátku Bible čteme o detailním zeměpisném popisu země (1.Moj. 1,10-14). Jedna z prvních činností, kterou Adam dostal měla dost společného s botanikou a zoologií a Ježíš se musel učit, aby byl zručným tesařem. Ať už jsi se dal na řemeslo, nebo nukleární fyziku, vzděláváním dokládáš, že jsi člověk a vzdáváš čest svému Bohu.

3. Bůh má srdce pro misii.

Je to šokující si to přiznat, ale jediný důvod, proč se Pán Ježíš ještě nevrátil na zem, aby soudil, je, že „...si nepřeje aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.“ (2.Pet. 3,9). To, že jsi jako Boží dítě na své škole, je Boží cestou jak zachránit vzácné duše od Jeho věčného a spravedlivého hněvu. Minulý týden jsem jel autem z Zurichu do Prahy. Po projetí Mnichova jsem asi 15 minut jel po pětiproudové dálnici. Byl to pěkný cvrkot. Tři vlevo mířili na Berlin (směr Praha) a dva pravé na Deggendorf a Ausburg. Při rychlosti 150km/h jsem svištěl společně s vozy po mé pravici, ale pak přišlo rychlé rozdělení. Tvé studium je z hlediska věčnosti jen několik minut, ale můžeš ovlivnit konečnou stanici svých kamarádů po zbytek věčnosti. Je to jedinečná příležitost jak jim říci: „Hele, jedeš ve špatném pruhu. Musíš přejet do jiného, jinak je zle!“ Slovem o tom, co pro tebe Ježíš udělal, ale také postoji k tvému studiu, respektu k učitelům a celkovým životem integrity.

4. Bůh je svrchovaný.

Možná jsi ve 2. ročníku své vysněné školy a zjišťuješ, že jsi úplně „z jiného těsta“. Nebo jsi ve 4. ročníku a mrzí tě, že jsi čas pro Pána nevyužil efektivněji. Nebo jsi školu předčasně ukončil a teď

tě to mrzí. Nezoufej! Nikdy nezapomeň na to jak veliký je Bůh a kam až jeho svrchovanost sahá. Josef ji pochopil a mluví o ní ke svým bratrům, kteří udělali větší chybu než ty (1.Moj.50,20).

Vyznej svůj hřích dnes. Některé následky se změnit nedají. Pán Ježíš je ale připravený ti odpustit a hned tvůj život proměnit k Jeho slávě.

Jak přežít vysokou školu? Říkal jsem, že vidím čtyři principy. Závěrem si však neodpustím jeden dodatkový: Nechoď do toho sám! Udělej všechno pro to, aby jsi našel alespoň jednoho studenta křesťana, se kterým můžeš po té dálnici jet společně. Pokud jsi studentem VŠ, koho můžeš požádat, aby se za tebe modlil? Pokud studentem nejsi, proč se nyní nemodlit za jednoho ve svém okolí?

V České republice ti tuto práci a společnou jízdu může usnadnit některé z několika studentských hnutí. Jedním z nich je Univerzitní Křesťanské Hnutí (UKH). UKH je součástí Mezinárodního společenství evangelikálních studentů (International Fellowship of Evangelical Students) a má vizi „Představit Pána Ježíše všem českým studentům“. Ve čtyřech městech v ČR se skrze univerzitní křesťanské skupinky, víkendové a týdenní pobyty snaží podpořit věřící studenty, aby mohli svým spolužákům přinést bomba-zprávu. Totiž: že se dá s radostí nejenom přežít.

Tomáš Uher, sekretář Univerzitního Křesťanského Hnutí